

Ræða formanns Nýherja á aðalfundi 18.2.2011

Ágætu hluthafar!

Það er ánægjulegt eins og endranær að hitta ykkur hér á aðalfundi. Þetta er fallegur dagur og staða félagsins er nú aftur þannig að okkur getur öllum verið glatt í sinni. Það var þó alls ekki víst að svo yrði. Fyrir réttu ári fór ég yfir verkefnin framundan. Mér var ljóst að óveðursský voru á himni, en af meðfæddri bjartsýni taldi ég að vandinn væri yfirstíganlegur. Stundum var bjartsýnin sú óefnislega eign sem fleytti stjórnarmönnum í gegnum stórsjóí á nýliðinu ári. Ekki vegna þess að reksturinn hafi verið slæmur. Öðru nær. Félagið rétti myndarlega úr kútnum á árinu eftir afar erfiða vegferð á árinu 2009. Nei, ástæðan var sú að eftir fimm erfiða ársfjórðunga var svo nærri félaginu gengið að við lá að rekstarfé þess væri uppurið. Margir gera sér eflaust ekki grein fyrir því að allt frá október 2008 fékk Nýherji ekkert viðbótarfé frá bönkunum. Að vísu væri það ósanngjarnt að segja að Nýherji hefði verið fyrirmyndarviðskiptavinur á þessum tíma. Þegar skuldir fyrirtækisins stórhækkuðu við hrun íslensku krónunnar árið 2008 og á sama tíma dró saman í öllum viðskiptum hlaut það að koma niður á greiðslugetu. Því var samið um frystingu lána tímabundið og sú frysting endurnýjuð meðan samningaviðræður stóðu yfir.

Í ræðu á aðalfundi fyrir ári reifaði ég hugmyndir sem ég taldi raunsæjar um hvernig leysa mætti úr vanda Nýherja. Þessar hugmyndir höfðu verið kynntar viðskiptabönkum félagsins. Sem fyrr segir var ég á þeim tíma of bjartsýnn um það hvaða möguleikar stæðu til boða. Ég vil þó rifja upp helstu þætti um hugmyndir mínar til lausnar vandanum.

1. Félagið fengi skuldbreytingu á innlendum og erlendum skuldum í takt við það sem Íslandsbanki hafði auglýst. Í ljós kom að bankinn bauð fyrirtækjum ekki lækkun á innlendum skuldum og Arion banki, hins viðskiptabanki félagsins, bauð enga skuldalækkun sem almenna aðgerð. Niðurstaðan var sú að skuldir lækkuðu í Íslandsbanka og vegna breytingar lána í íslenskar krónur. Lækkunin nam um 113 milljónum króna, en vextir hækkuðu á lánunum á móti. Í Arion banka var um 300 milljón króna erlendu láni breytt í lán í íslenskum krónum. Höfuðstóll var óbreyttur en vaxtaþrósenta hærri en áður. Meðalvaxtaþrósenta á lánum félagsins um áramót 2010-11 var 6,7% en var í árslok 2009 5,3%. Munurinn veldur því, að vaxtakostnaður félagsins er um 43 milljónum meiri en ella.
2. Selt yrði nýtt hlutafé þar sem bankarnir breyttu hluta skulda í hlutafé. Þetta virtist ekki fráleit hugmynd. Minna má á að Íslandsbanki breytti skuldum Icelandair í hlutafé á tvöfalt herra gengi en gildi um nýja hluthafa sem komu með peninga inn í félagið. Í ljós kom að Íslandsbanki hafði engan áhuga á því að eignast hlut í Nýherja. Arion banki virtist hafa áhuga á félaginu eða einstökum einingum þess, en á miklu lægra verði en stjórn félagsins taldi eðlilegt.
3. Eignasala til þess að létta á skuldum. Niðurstaðan varð sú að húseign félagsins við Borgartún var seld Íslandsbanka fyrir 1.650 milljónir króna og gekk andvirðið til lækkunar skulda. Rétt er

að hafa í huga að félagið greiðir nú leigu í Borgartúni 37, um 165 milljónir króna á ári. Félagið mun áfram kanna það hvort hagkvæmt muni reynast að selja aðrar eignir, ef hagstæð tilboð berast.

4. Samið verði um lengri greiðslutíma lána. Þetta markmið náðist. Greiðslutími lána félagsins miðast nú við 7 til 15 ár, sem er eðlilegur tími að mati stjórnenda félagsins. Rétt er að geta þess að samningstími lánanna er skemmri, en gagnkvæmur skilningur er á því milli félagsins og bankanna að á árinu 2014 verði samið um kjör á ný.
5. Bæta þyrfti rekstur félagsins. Mikill árangur náðist á þessu sviði. Árið 2009 var liðlega 60 milljóna króna EBITDA-tap á rekstri. Árið 2010 hafði þetta snúist í tæplega 520 milljón króna EBITDA-hagnað. Þetta er mikill og góður árangur, en betur má ef duga skal. Í fréttatilkynningu í september kynnti félagið markmið um 160 milljón króna EBITDA-hagnað að jafnaði á hverjum ársfjórðungi eða um 640 milljón krónur á ári. Þetta markmið náðist seinni hluta ársins og reyndar var meðaltalið síðustu þrjá ársfjórðunga rétt um 160 milljónir króna í EBITDA hagnað. Þetta er þó skammtímamarkmið eins og ég mun víkja að síðar.

Hluti af samningaferlinu var að fenginn var utanaðkomandi aðili, Deloitte, til þess að kortleggja félagið. Fyrir vinnuna sem lokið var á um fimm vikum greiddi Nýherji um 20 milljónir króna auk kostnaðar vegna ferðar ráðgjafanna til Danmerkur og Svíþjóðar. Þessi skýrsla reyndist ekki sá grundvöllur lausnar sem að var stefnt. Þess má þó geta að skýrsluhöfundar tóku út bókfærða viðskiptavild Nýherja og hún stóðst þeirra virðisrýrnunarpróf. Einnig var mat á hagnaði félagsins í jafnvægisástandi nærri áætlunum félagsins þar um. Hins vegar var ekki að finna í skýrslunni nýtilegan grunn að endurskipulagningu fjármála félagsins eins og að var stefnt.

Í apríl og maí urðu býsna snarpar viðræður við viðskiptabanka félagsins um framtíð Nýherja. Félagið lagði fram ákveðnar hugmyndir að lausn málsins, en það tók langan tíma að ná lokasamkomulagi við bankana. Í ágúst og september vann félagið að hlutafjárauðningu. Það var í raun ekki fyrr en fyrir lá, að hluthafar höfðu nægilegt traust á félaginu til þess að kaupa nýtt hlutafé fyrir hálft níunda hundrað milljóna að gengið var frá samkomulagi sem hægt var að kynna 30. september. Niðurstaða þess var að skuldir félagsins lækkuðu um tæplega 50%, fyrst og fremst með sölu hússins og innngreiðslu nýs hlutafjár.

Á þessum tíma reyndi mikið á stjórn félagsins og æðstu stjórnendur, fundir voru tíðir og stundum dramatískt andrúmsloft. Það væri skrök að segja að við í Nýherja hefðum fengið þá tilfinningu að bankarnir hefðu á þessum tíma mikla trú á því að hægt væri að koma rekstri félagsins í viðunandi horf. Þess vegna var það mikil uppörvun hve fjárfestar tóku okkur vel og vildu veðja á það að tölvu- og tæknifyrirtæki ætti sér framtíð. Fyrir það er ég afar þakklátur.

En allt er gott þegar endirinn er góður. Eftir að samningar tókust við bankana hafa samskiptin við þá verið mjög góð og vonandi munu þeir í framtíðinni líta til viðskipta við Nýherja sem góðan kost. Mér er til efs að það séu mörg fyrirtæki sem hafi náð að leysa sín mál með jafnfarsælum hætti fyrir bankana, þó að þau séu sem betur fer til.

Sagt er að þeir sem ekki vilji skilja mistök fortíðarinnar séu dæmdir til þess að endurtaka þau. Þess vegna er það afar mikilvægt að ræða hvers vegna fyrirtæki eins og Nýherji lenti í þeim vandræðum sem raun ber vitni. Það þarf líka að ræða það hvernig staðið hefur verið að endurreisn fyrirtækja almennt.

Bankarnir og starfsmenn þeirra mega ekki kveinka sér undan því að bent sé á að þeim hafi orðið á, bæði fyrir og eftir hrun. Ef þeir sem vekja máls á slíku eiga yfir höfði sér efnahagslegar refsiaðgerðir hefur hrúnið ekki orðið til neins. Þjóðfélagið hefur þá ekkert lært. Íslenskt samfélag, fyrirtæki og einstaklingar, hefur farið gegnum afar sársaukafullt tímabil vegna gáleysis stjórnenda og eigenda bankanna. Þessi staðreynd setur miklar skyldur á bankamenn eftir hrun að vinna með sanngjörnum og heiðarlegum hætti að endurreisn samfélagsins. Fyrir hrun töldu bankarnir sig hafna yfir gagnrýni. Svo fór sem fór. Það má aldrei endurtaka sig. Þess vegna munum við sem valist höfum til forystu í Nýherja ekki hika við að tala um óeðlilegar afskriftir skulda, sem breyta samkeppnisstöðu á markaði, jafnvel þó að svo kunni að vera að nýir eigendur séu komnir að fyrirtækjunum.

Víkjum aftur að rekstrarafkomu félagsins. Ekki er nægilegt að horfa á 300 milljóna króna hagnað, þó að það sé auðvitað ánægjulegt að kynna hann. Svo margt breyttist á árinu að sú tala ein og sér segir ekki alla söguna. Ef horfa á til samanburðar við fyrri ár verður að líta á EBITDA- afkomu eins og fyrr er rakið. Á árunum 2006-7 var EBITDA-afkoma Nýherja um 700 milljónir króna og stefndi í um 600 milljónir árið 2008 allt fram að 4. ársfjórðungi. Ég hef þegar vikið að slæmri afkomu árið 2009 þegar EBITDA var neikvæð um 60 milljónir króna. Í fyrra var hún svo jákvæð um 520 milljónir. Ef við lítum um öxl, þurfum við líka að gæta að því að árið 2007 voru hvorki TM Software fyrirtækin né Marquart & Partners (nú Applicon í Svíþjóð) hluti af Nýherja. EBITDA þessara fyrirtækja var um 200 milljónir króna árið 2007. Samtals var því EBITDA um 900 milljónir króna fyrir þessi fyrirtæki árið 2007. Er þá ekki reiknað neitt hagræði vegna sameiningarinnar.

Lítum á EBITDA sem hlutfall af tekjum fyrirtækisins. Árið 2006 var þetta hlutfall 7,9% og 6,2% árið 2007. Ef fyrirtækið næði sama hlutfalli á tekjurnar nú væri EBITDA á bilinu 900 til 1.100 milljónir á ári.

Með þessum útreikningum segi ég það eitt að miðað við eðlilegt ástand, ef hægt er að tala um það, ætti Nýherji að geta skilað um 1.000 milljónum á ári fyrir afskriftir, vexti og skatta. Fjárfestingaþörf fyrirtækisins er rúmlega 250 milljónir króna á ári og áætlaðar vaxtagreiðslur um 200 milljónir króna. Ef reiknað er með að samanlagt verði þessar tölur um 450 milljónir króna er hagnaður fyrir skatta 550 milljónir. Skattar yrðu um 20% þannig að hagnaður eftir skatta yrði 450 milljónir.

Menn geta svo velt því fyrir sér hver sé eðlileg verðlagning á slíku fyrirtæki. Ég tel að engin goðgá sé að tala um 12 til 15 sem yrði þá gengi á bréfum í Nýherja. Tökum lægri töluna og segjum að það taki 5 ár að ná þessu markmiði. Það gæfi 14% ávöxtun á bréfin miðað við núverandi gengi. Þessi hagnaður væri um 3% af veltu sem fáum þykir væntanlega hátt hlutfall.

Ein ástæða fyrir því að Nýherji lenti í erfiðleikum var að eiginfjár- og veltuhlutföll urðu allt of lág. Fyrirtækið skuldaði of mikið og átti ekki nægilegt laust fé. Fyrir ári var eiginfjárhlutfallið komið í 13,2% og veltufjárhlutfall í 0,5. Ekki þarf að deila um að þessar tölur voru veikleikamerki. Í árslok 2010 var eiginfjárhlutfallið orðið 30,3%, en ef hlutfallið fer undir 30% þarf að fara að öllu með gát. Það á að vera markmið félagsins að ná þessu hlutfalli í 35% svo fljótt sem verða má. Veltufjárhlutfallið um áramót var 1,16 sem er viðunandi. Þessi hlutföll eru nú komin á svipað ról og árin 2006-7. Ég er þeirrar skoðunar að við þurfum að minnka skuldir enn frekar, þannig að hættan á því að félagið lendi aftur í svipuðum erfiðleikum verði hverfandi. Því má heldur ekki gleyma að þeir sem alltaf greiða sína reikninga skilvíslega, njóta að jafnaði betri kjara en hinir sem borga seint og illa.

Það er eðlilegt að kenna kreppunni um upphafið að erfiðleikum fyrirtækisins. En það má líka gagnrýna okkur stjórnendur þess, fyrir að hafa ekki neina áætlun í gangi til þess að bregðast við stóráföllum. Fyrstu viðbrögð, þegar sagt var upp um 10% starfsmanna og laun lækkuð um 10% voru hárrétt. En eftir það vorum við ekki nægilega svartsýn og niðurskurðurinn á árinu 2009 var ekki nægur. Óvæntir erfiðleikar komu upp í rekstri erlendis og batinn þar varð hægari en við var búist. Það er skoðun mín að fyrirtækið eigi nú að búa sig undir það að áföll dynji á aftur. Ekki vegna þessa að ég spái því að þau séu yfirvofandi heldur hinu, að það hefur enginn tapað á því að eiga neyðaráætlun í skúffunni ef hamfarir steðja að.

En við eigum líka að setja upp sveit sem getur stokkið til og hjálpað stjórnendum fyrirtækjanna ef þeir ná ekki viðunandi árangri. Sífellt þarf að greina hvern þátt um sig og horfa á það hvort afkoma af hverri rekstrareiningu um sig sé viðunandi. Það er ekki hægt að hugsa um það að sífellt sé hægt að minnka framlegð. Ef markaðsaðstæður þýða að við þurfum að selja á lægra verði en áður er algjörlega nauðsynlegt að draga úr kostnaði á móti.

Hér á undan hefur mér orðið tíðrætt um svonefndan EBITDA hagnað. Við megum aldrei gleyma því að hluti okkar rekstrar krefst mikilla fjárfestinga. Kostnaði við þær má ekki gleyma þegar litið er á rekstrarafkomuna og framkvæmdastjórar einstakra sviða verða að skila hagnaði þegar tekið hefur verið tillit til bæði afskrifta og vaxtakostnaðar. Við fyrstu merki um að árangur hafi ekki náðst er nauðsynlegt að hjálparsveitin komi að og aðstoði við að rétta kúrsinn. Ef vel gengur, hættir mörgum til að slaka á klónni. Þess vegna þurfum við að setja hverri rekstrareiningu um sig metnaðarfull en raunsæ markmið, sem menn svo berjast við að ná, bæði með góðri sölu og hagkvæmum rekstri. En þó að björgunarsveitir séu góðar eru fyrirbyggjandi aðgerðir bestar, þannig að aldrei sé þörf á að kalla út hjálparsveitina.

Lágt gengi krónunnar hjálpar þjóðinni ekki þegar það dregur úr hagkvæmum fjárfestingum. Kostnaður við erlendan tæknibúnað af öllu tagi er t.d. miklu meiri hlutfallslega hér á landi en í samkeppnislöndum okkar. Þegar menn dragast aftur úr í tækni leiðir það aftur til þess að framleiðni minnkar og líf skjör Íslendinga versna. Þetta er það sem síst skyldi.

Sem betur fer þykjumst við sjá merki um að mörg fyrirtæki hugi nú að fjárfestingum, en þær eru auðvitað háðar væntingum manna um efnahagslífið almennt.

Eitt af því sem hefur hægt á rekstrarbata er að erlendir birgjar hafa sýnt aðstæðum hér á landi misgóðan skilning. Nýherji hafði í mörgum tilvikum notið lánstrausts hjá helstu viðskiptaaðilum erlendis og gat tekið út mikið af vörum með alllögum greiðslufresti. Margir þeir aðilar sem við erum umboðsmenn fyrir hafa stýtt greiðslufresti. Þetta tengist því að skuldatryggingarfyrirtæki hafa ekki viljað tryggja kröfur á íslenska aðila.

Enginn af viðskiptaaðilum Nýherja hefur tapað á viðskiptum við félagið eftir hrun. Eflaust hefur það reynt á þolrif einhverra, þegar fyrirtækið þurfti langan tíma til þess að greiða reikninga, en rétt er að upplýsa, að nú er Nýherji í skilum við alla sína birgja. Þeir sem stóðu með félaginu í gegnum erfiðustu tímabilin hafa notið þess í bættri markaðshlutdeild á sínum vörum.

Ég mun nú víkja að rekstri í nokkrum rekstrareiningum Nýherja. Rétt er að víkja fyrst að skiptingunni í innlendan rekstur og erlendan. Nú hefur EBITDA verið jákvæð innanlands sex ársfjórðunga í röð. Reyndar voru það bara 4. ársfjórðungur 2008 og fyrstu tveir ársfjórðungar 2009 þar sem EBITA tap hefur verið á innlenda rekstrinum ef litið er til undangenginna ára. Þessa þrjá ársfjórðunga var tapið um 50 milljónir króna að meðaltali en það hefur verið um 130 milljón krónur í plús undanfarna þrjá ársfjórðunga. Vandinn í rekstri hefur því fyrst og fremst legið erlendis. Þar var EBITDA-hagnaður sex af síðustu tólf ársfjórðungum, en tap í þremur. Hina þrjá ársfjórðungana var reksturinn í járnnum. Vegna þeirrar vinnu sem leggja varð í fjárhagslega endurskipulagningu er óhætt að segja, að stjórnendur hér heima hafi ekki getað veitt starfseminni erlendis þann stuðning sem nauðsynlegur hefði verið. Úr því verður bætt á yfirstandandi ári.

Á undanförunum árum hefur rekstur Applicon í Danmörku gengið mjög vel. Hagnaður var í rekstri félagsins öll ár fram til 2010. Haustið 2009 varð ljóst að kreppan í Danmörku hefði áhrif á einstök verkefni Applicon AS og allt fram á vorið 2010 var tap á rekstri. Þá fékk félagið mjög viðamikið verkefni í SAP innleiðingu fyrir tólf sjúkrahús á Sjálandi. Þetta vakti vonir um að afkoma félagsins yrði viðunandi á árinu. Verkefnið fór hins vegar miklu hægar af stað en væntingar stóðu til. Starfsmenn voru lengi í startholum en fengu ekki að byrja vegna hægrar ákvörðunartöku. Svo fór að tap var á rekstri félagsins sem fyrr segir. Nú er vinna við verkefnið hins vegar hafin af fullum krafti og allt útlit fyrir að afkoman verði viðunandi á næsta ári.

Applicon í Bretlandi er nú aðeins skel fyrir nokkur verkefni erlendis en engin eiginleg starfsemi er í því félagi lengur.

Árið 2007 keypti Nýherji danska fyrirtækið Dansupport sem er með höfuðstöðvar í Óðinsvéum. Fyrirtækið hefur boðið upp á alhliða síma- og tölvuþjónustu líkt Nýherja. Fyrirtækið tapaði miklum peningum á tilraunum til þess að stækka og það var ekki fyrr en á árinu 2009, að aftur var dregið saman í rekstrinum nægilega til þess að á liðnu ári skilaði félagið jákvæðri EBITDU. Fyrirtækið hefur sérhæft sig í rekstrarþjónustu fyrir veitufyrirtæki og með því náð ágætum árangri.

Reksturinn í Svíþjóð sem hófst árið 2007 en stórkjóst með kaupum á Marquard & Partners í janúar 2008 hefur farið batnandi. Velta hefur aukist og hagnaður var af starfseminni árið 2010. Horfur eru þar um bættan rekstur, en hægt verður á vexti.

Innlendu félögin sýndu flest viðunandi afkomu, einkum er leið á árið. Þó þarf að bæta afkomu í hýsingarþjónustu enn frekar.

Heildarvelta Nýherja á nýliðnu ári var liðlega 14 milljarðar króna, sem er svipað og árið 2009. Stjórn og stjórnendur hafa varið miklum tíma til þess að fara yfir rekstur félagsins og nauðsynlegar aðgerðir á liðnu ári. Stjórnarmenn og forstjóri hafa hist oft á fundum og verið í sambandi milli funda vegna hins alvarlega ástands. Formlegir stjórnarfundir voru 16, en auk þess hittist stjórnin alloft á óformlegum fundum og sat aðalfundi í dótturfélögum. Ég hygg að frá stofnun Nýherja hafi stjórnarmenn aldrei verið í jafnmiklu sambandi innbyrðis og við æðstu stjórnendur félagsins og á liðnu ári. Á árinu bættist góður liðsmaður í hópinn þegar Kristinn Þór Geirsson var ráðinn aðstoðarforstjóri, en reynsla hans kom að góðu gagni bæði í rekstri og í samskiptum við bankana.

Stöðugildi hjá Nýherja og dótturfélögum voru 546 í árslok 2010 sem er um 60 færri en ári á undan. Samdráttur í starfsmannafjölda er fyrst og fremst vegna minni eftirspurnar sem fyrr eru rakin. Velta félagsins stóð í stað.

Þrátt fyrir erfiðan rekstur hafa skattar hækkað. Eftir hrun hefur tryggingagjald hækkað úr 5,34% í 8,65%. Þessi hækkun veldur því að útgjöld félagsins eru um 94 milljónum króna meiri en ella hefði orðið. Þetta er nauðsynlegt að hafa í huga þegar reksturinn er borinn saman við rekstur á fyrri árum. Vonir standa til þess að þetta gjald lækki aftur ef atvinnuleysi minnkar. Atvinnuletjandi stefna ríkisstjórnarinnar bitnar á meðan á rekstri fyrirtækja.

Fyrir fundinum liggur tillaga um að auka hlutafé um allt að 100 milljónir að nafnvirði. Slík heimild hefur alltaf verið í gildi hjá félaginu og hefur á árum áður verið notuð til þess að kaupa

upp annan rekstur og borga með hlutafé. Engin áform eru um slíkt núna, en það væri jafnrangt að útiloka allar fjárfestingar og að útiloka sölu á einstökum einingum. Sá kostur verður ætíð að vera inni í myndinni ef hagstæð kaup bjóðast. Þar verða þau varfærnis sjónarmið sem ég vék að í máli mínu að gilda.

Hlutafé í Nýherja er nú 400 milljónir króna að nafnvirði og hefur aldrei verið meira. Í sögu félagsins hefur hlutafé bæði verið hækkað og lækkað. Ég er þeirrar skoðunar að engin ástæða sé til þess að hafa of mikið hlutafé. Þess vegna tel ég að sá tími geti vel komið aftur að félagið kaupi eigin hlutabréf. Það yrði þó aldrei gert fyrr en eiginfjárhlutfall hefði styrkst frá því sem nú er og þess jafnan gætt að lausafjárstaða sé góð.

Félagið hefur þá arðgreiðslustefnu, að greiddur arður nemi um þriðjung af hagnaði nýliðins árs. Í ljósi þess að félagið er nýkomið út úr miklum þrengingum og hefur nýlega fengið innspýtingu af nýju hlutafé þótti þó ekki rétt að greiða arð vegna nýliðins árs. Þetta þýðir alls ekki að horfið hafi verið frá þessari stefnu. Þvert á móti er það stefna stjórnar að með bættri rekstrarafkomu njóti hluthafar batans með arði.

Á nýliðnu ári er óhætt að segja að mikill kraftur hafi farið í það að tryggja félaginu örugga og góða framtíð. Því hefur ekki verið hugað að ýmsum innri málum sem skyldi. Á það verður lögð áhersla á komandi ári. Hlutur kvenna í stjórnunarstöðum hjá félaginu hefur verið rýr. Því fagna ég því að tvær konur gefa nú kost á sér til starfa í stjórn, önnur sem aðalmaður og hin sem varamaður. Það er vel við hæfi að þetta beri upp á sama dag og 100 ár eru frá fæðingu Auðar Auðuns, fyrstu konunnar sem gegndi embætti borgarstjóra og ráðherra. Þetta verður í fyrsta sinn sem konur koma að stjórn félagsins, en vonandi verður þetta einnig til þess að efla hlut kvenna í stjórnunarstöðum í félaginu. Það er eindreginn vilji stjórnar að svo verði.

Félagið hefur lagt sig fram um að fylgja góðum stjórnarháttum. Stjórn félagsins er mjög virk og samband milli stjórnarmanna sem og samband stjórnarmanna við forstjóra hefur verið mikið. Stjórn hefur skipað endurskoðunarnefnd sem hittir endurskoðendur félagsins til þess að fara yfir uppgjör í lok hvers ársfjórðungs. Jafnframt fer hún yfir endurskoðunarskýrslu og hefur gengið á eftir því að þeim ábendingum sem þar er að finna sé hrint í framkvæmd. Ég tel eðlilegt að stjórn fari á næstu vikum og mánuðum yfir stjórnunarhætti félagsins, ekki einungis um þá þætti sem snúa að stjórninni sjálfri heldur ekki síður það sem snýr að innra starfi félagsins og ég hef vikið að áður.

Góðir hluthafar.

Fyrir ári stóð ég hér og lýsti þeim verkefnum sem við blöstu. Félagið þurfti að

1. Ná samningum við bankana
2. Auka hlutafé
3. Selja eignir

4. Snúa tapi í hagnað

Ég lít svo á að fyrstu tveimur markmiðunum hafi lokið að fullu. Samningar lágu fyrir í september og frágangi lauk fyrir áramót. Jafnframt var það mikilvægur áfangi að selja fasteign félagsins, en sem fyrr segir mun félagið áfram hafa vakandi auga á möguleikum til þess að selja aðrar eignir ef það þykir hagkvæmt.

Tapi var snúið í hagnað, en því verkefni verður aldrei að fullu lokið að bæta reksturinn. Alltaf koma upp nýjar ógnanir og ný tækifæri. Stjórn verður að gæta þess að allir þættir rekstrarins séu stöðugt í skoðun.

Það er spennandi að vera í stjórn fyrirtækis eins og Nýherja. Reksturinn byggir á tækninýjungum og hann er síbreytilegur. Félagið er gjörólíkt því sem það var fyrir 19 árum þegar það var stofnað eða fyrir 16 árum þegar ég kom þar fyrst í stjórn. Þó að ég verði að segja að nýliðið ár hafi verið það erfiðasta fyrir stjórnarmenn síðan ég kom að félaginu, þá var það engu að síður að mörgu leyti áhugavert og jafnvel skemmtilegt. Það er gaman að eiga í samskiptum við stjórnendur og hluthafa og það er lífsreynsla að hitta bankamenn.

Starfsmönnum Nýherja þakka ég fyrir vel unnin störf á liðnu ári. Stjórnarmönnum, forstjóra og aðstoðarforstjóra þakka ég fyrir gott samstarf. Hluthöfum þakka ég góðan stuðning við félagið.

Sagt er að menn eigi að hrósa sér sjálfir því að það sé ekki víst að aðrir geri það. Ég er nokkuð ánægður með árangurinn sem náðist á nýliðnu ári í ljósi þess umhverfis sem reksturinn starfaði í. En það þýðir ekki að liggja á meltunni. Þvert á móti þarf að halda áfram af fullum krafti við bæði innra starf og markaðssókn. Ég vona það að eftir ár hittumst við öll á aðalfundi Nýherja, lítum á unnið starf og segjum: Sjá, það var harla gott.